

5. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΘΛΙΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Κύριε με εδελέασας, και εδελεάσθην, υπερίσχυσας κατ' εμού, και κατίσχυσας, έγεινα χλευασμός όλην την ημέραν, πάντες με εμπαιζούσι.» Ιερεμίας 20/κ' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιερ. 23/κγ' 14,15, Ιερ. 20/κ', Πράξ. 2/β' 37, Ιώβ 3/γ', Ιερ. 18/ιη' 1-10, 18-23.

Όλοι οι ακόλουθοι του Κυρίου ξέρουν πως όποιος πιστεύει στον Ιησού και θέλει να κάνει το θέλημά Του δεν έχει καμία εγγύηση ότι θα έχει εύκολη ζωή. Εξάλλου, όπως ξέρουμε «πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού, θέλουσι διωχθή» (Β' Τιμ. 3/γ' 12). Και αυτό είναι μία αλήθεια που ο Ιερεμίας βίωσε πολύ έντονα.

Ωστόσο, την ώρα των δοκιμασιών η πίστη μπορεί να διευρύνει την κατανόησή μας και να μας βοηθήσει να μείνουμε σταθεροί στις δοκιμασίες. Όταν δηλαδή αντιμετωπίζουμε άδικες θλίψεις και δοκιμασίες (και πολλές από τις θλίψεις μας είναι άδικες), δεν θα μένουμε μόνοι με την αίσθηση ότι δεν υπάρχει νόημα και σκοπός, όπως νιώθουν πολλοί άνθρωποι που δεν γνωρίζουν τον Κύριο. Μαθαίνουμε από την ευρύτερη εικόνα και την ελπίδα που μας προσφέρει ο Θεός, άσχετα με το πόσο θλιβερό είναι το παρόν, και από αυτήν την γνώση και την ελπίδα αντλούμε δύναμη. Ο Ιερεμίας το γνώριζε αυτό, παρότι κάποιες στιγμές έμοιαζε να το ξεχνάει και να εστιάζει μόνο στις θλίψεις του.

ΑΘΕΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ

Με διαφορά δύο χιλιάδων και πλέον χρόνων από την εποχή εκείνη και με ακόμη μεγαλύτερες πολιτισμικές και κοινωνικές διαφορές με το λαό Ιούδα, μας είναι δύσκολο να κατανοήσουμε όλα όσα συνέβαιναν την εποχή του Ιερεμία. Διαβάζοντας την Αγία Γραφή, ιδιαίτερα τις σκληρές προειδοποιήσεις του Θεού προς τον λαό, πολλοί θεωρούν τον Κύριο σκληρό, εκδικητικό και αμείλικτο. Αυτή ωστόσο είναι λανθασμένη κατανόηση των εδαφίων και βασίζεται στην επιφανειακή ανάγνωση του κειμένου. Αντιθέτως, στην Παλαιά Διαθήκη η εικόνα του Θεού είναι ίδια μ' αυτήν που αποκαλύπτει η Καινή Διαθήκη: ο Θεός αγαπάει τον άνθρωπο και θέλει να τον σώσει, χωρίς όμως να τον εξαναγκάζει. Εάν θέλουμε να πράξουμε το κακό, παρά τις παρακλήσεις Του σ' εμάς, είμαστε ελεύθεροι να το κάνουμε. Όμως θα πρέπει να θυμόμαστε ότι προειδοποιηθήκαμε για τις συνέπειες των επιλογών μας.

Αναφέρετε το κακό που ο Κύριος είδε στον Ιούδα; Για ποια από αυτά προφήτησε ο Ιερεμίας; Ιερ. 23/κγ' 14,15, 5/ε' 26-31.

.....

.....

.....

Το κακό που παρουσιάζεται εδώ είναι μόνο ένα μικρό δείγμα των κακών στα οποία ο λαός του Θεού είχε πέσει. Τόσο οι ιερείς όσο και οι προφήτες ήταν «άθεοι», μία απίστευτη ειρωνεία δεδομένου ότι οι ιερείς έπρεπε να είναι οι αντιπρόσωποι του Θεού και οι προφήτες να μιλούν εκ μέρους Του. Και αυτό ήταν μόνο η αρχή των προβλημάτων που αντιμετώπισε ο Ιερεμίας.

Το κακό που παρουσιάζεται εδώ είναι διαφόρων μορφών. Υπάρχει η αποστασία των πνευματικών ηγετών που οδηγούν και άλλους στο κακό «ώστε ουδείς επιστρέφει από της κακίας αυτού» (Ιερ. 23/κγ' 14). Ακόμη και όταν ο Κύριος τους προειδοποιεί για την επερχόμενη κρίση, οι προφήτες τούς εφησυχάζονται. Εντωμεταξύ, όντας μακριά από τον Θεό, είχαν ξεχάσει τις εντολές για την φροντίδα των ορφανών και την υπέρσπιση των φτωχών (Ιερ. 5/ε' 28). Το έθνος είχε απομακρυνθεί από τον Κύριο, από κάθε άποψη. Στο μεγαλύτερο μέρος της Αγίας Γραφής, ιδιαίτερα στα προφητικά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, ο Κύριος καλεί τους παραστρατημένους να επιστρέψουν σ' Αυτόν. Έτσι, παρόλο το κακό ήταν πρόθυμος να τους συγχωρήσει, να τους θεραπεύσει και να τους αποκαταστήσει. Από τη στιγμή όμως που αρνούσαν, τι άλλο μπορούσε να κάνει;

Δευτέρα 26 Οκτωβρίου

Ο ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΣΤΟ ΔΕΣΜΩΤΗΡΙΟ

Το έργο των προφητών, ανέκαθεν, ήταν η μετάδοση του Θεϊκού μηνύματος, ανεξαρτήτου πόσοι το δέχονταν και πόσοι το απέρριπταν. Γενικά, εκείνοι που αποδέχονταν το μήνυμα των προφητών την εποχή που κηρύσσονταν ήταν λίγοι. Για παράδειγμα, αν και δεν γνωρίζουμε πόσοι ακριβώς ζούσαν την εποχή του Νώε, το σίγουρο είναι ότι σχεδόν όλοι το απέρριψαν, δεδομένου ότι ελάχιστοι μπήκαν στην κιβωτό. Και σε όλη την θρησκευτική ιστορία αυτό φαίνεται να είναι κανόνας.

Διαβάστε Ιερ. 20/κ' 1-6. Ποια η ανταπόκριση στο μήνυμά του;

.....
.....
.....

Για να καταλάβουμε καλύτερα τι συνέβαινε, καλό θα ήταν να διαβάσουμε το μήνυμα του Ιερεμία, το οποίο του δημιούργησε πρόβλημα με ένα υψηλά ιστάμενο πρόσωπο. Στο Ιερ. 19/ιθ' έχουμε ένα μέρος αυτής της προφητείας: Ο Θεός θα «φέρει επί τον τόπον τούτον κακά» (Ιερ. 19/ιθ' 3), οι άνθρωποι θα «πέσωσι διά μαχαίρας έμπροσθεν των εχθρών αυτών... τα δε πώματα αυτών θέλω δώσει βρώσιν εις τα πετεινά του ουρανού, και εις τα θηρία της γης» (Ιερ. 19/ιθ' 7) και «θέλω κάμει αυτούς να φάγωσι την σάρκα των υιών αυτών» (Ιερ. 19/ιθ' 9).

Παρότι κανείς δεν θα ήθελε να συμπεριλαμβάνεται σε μία τέτοια προφητεία, ως ιερέας, ο Πασχώρ προσβλήθηκε ιδιαίτερα. Όπως γίνεται και με τους περισσότερους ανθρώπους, στην αρχή απέρριψε το μήνυμα. Εξάλλου ποιος θα ήθελε να πιστέψει κάτι το τόσο τρομερό; Ο Πασχώρ όμως δεν έμεινε εκεί, και εκμεταλλευόμενος τη θέση του τιμώρησε τον αγγελιοφόρο. Έβαλε να χτυπήσουν τον Ιερεμία, σύμφωνα με το νόμο (Δευτ. 25/κε' 1-3) και τον έριξε στο δεσμοκτήριο. Παρότι ο Πασχώρ απελευθερώσε τον Ιερεμία την επομένη, αυτή η οδυνηρή και ταπεινωτική εμπειρία δεν σταμάτησε τον προφήτη από το να κηρύττει, και αυτήν τη φορά όχι μόνο ενάντια στον Ιούδα αλλά και ενάντια στον Πασχώρ και την οικογένειά του. Μετά από λίγο καιρό η κατάληξη του Πασχώρ και της οικογένειάς του θα ήταν ένα τρομακτικό παράδειγμα σε όλους όσους θα φορούσαν τις αλυσίδες τις αιχμαλωσίας. Αυτή είναι η πρώτη φορά στο βιβλίο του Ιερεμία που αναφέρεται η Βαβυλώνα ως το μέρος της εξορίας. (Τα κεφάλαια, ακόμη και οι ενότητες των κεφαλαίων, δεν είναι σε χρονολογική σειρά.)

ΣΚΕΨΗ: Φανταστείτε ότι ακούτε μία παρόμοια προφητεία για εσάς. Ποια νομίζετε ότι θα είναι η αρχική σας αντίδραση; Ποια θα πρέπει να είναι; (Δείτε Πράξ. 2/β' 37)

Τρίτη 27 Οκτωβρίου

«ΠΥΡ ΠΕΡΙΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΣΤΕΟΙΣ ΜΟΥ»

Τα σκληρά λόγια του Ιερεμία προς τον Πασχώρ και τον Ιούδα δεν ήταν δικά του, δεν ήταν ξέσπασμα οργής επειδή τον είχαν ρίξει στο δεσμωτήριο. Ήταν λόγια του Κυρίου προς τον λαό. Αυτό που ακολουθεί ωστόσο, βγαίνει από την καρδιά του Ιερεμία και γράφεται υπό την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Είναι η ειλικρινής κραυγή του ανθρώπου που δεν του αρέσει η κατάσταση στην οποία βρίσκεται, και θρηνεί γι' αυτήν.

Διαβάστε Ιερ. 20/κ' 7-14. Τι καταλαβαίνουμε για την ανθρώπινη του φύση, όπως και για τη δική μας;

.....
.....
.....
.....

Τα λόγια του, εκ πρώτης όψεως, δείχνουν βλάσφημα. Αναρωτιέται κανείς γιατί πιστεύει ότι ο Κύριος τον εξαπάτησε, τη στιγμή που είχε προειδοποιηθεί ότι θα αντιμετώπιζε έντονες αντιδράσεις. Παρόλα αυτά, παραπονοιέται: «Διότι αφού ήνοιξα στόμα, βού, φωνάζω βίαν και αρπαγήν... ήκουσα ύβριν παρά πολλών» (Ιερ. 20/κ' 8,10).

Διαβάστε Ιερ. 20/κ' 9. Ποιο σημαντικό σημείο υπάρχει στα λόγια του;

.....
.....
.....
.....

Θα ήθελε, εάν μπορούσε, να σταματήσει να κηρύττει, όμως ο λόγος του Θεού ήταν σαν φωτιά στην καρδιά και στα κόκαλά του. Γνώριζε την κλήση του, και παρά τον προσωπικό του πόνο, παρέμενε πιστός σ' αυτήν ανεξαρτήτου των περιστάσεων. (Παρόμοιες σκέψεις βρίσκουμε στον Αμώς 3/γ' 8 και στην Α' Κορ. 9/θ' 16.)

Σε όλα αυτά τα εδάφια βλέπουμε την μάχη που αντιμετωπίζει ο Ιερεμίας, στα πλαίσια της Μεγάλης Διαμάχης. Τη μία στιγμή δοξάζει τον Θεό που τον έσωσε από τους ασεβείς, ενώ την άλλη (όπως θα δούμε), καταριέται την ημέρα που γεννήθηκε.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί είναι σημαντικό να δοξολογούμε τον Κύριο, ιδιαίτερα στις δύσκολες στιγμές, και να θυμόμαστε όλες τις φορές που εκδήλωσε την αγάπη Του σε εμάς;

Τετάρτη 28 Οκτωβρίου

«ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ Η ΗΜΕΡΑ»

Ακόμη και οι πιο σκληροί επικριτές της Αγίας Γραφής ομολογούν ένα σημαντικό σημείο: η Αγία Γραφή δεν αποκρύπτει τα ανθρώπινα ελαττώματα και τις αδυναμίες. Με εξαίρεση τον άμωμο και αναμάρτητο Υιό του Θεού, είναι οι ελάχιστοι Βιβλικοί χαρακτήρες των οποίων η ζωή δεν παρουσιάζεται με τις αδυναμίες και τα ελαττώματά τους. Αυτό ισχύει ακόμη και για τους προφήτες. Όπως αναφέραμε, ο Θεός τον Οποίο υπηρετούσαν οι προφήτες είναι τέλειος, ενώ εκείνοι όχι. Και εκείνοι, όπως κι εμείς, ήταν αμαρτωλοί και είχαν ανάγκη να λάβουν, μέσω της πίστης, τη δικαιοσύνη του Χριστού (δείτε Ρωμ. 3/γ' 22). Όλοι είμαστε αμαρτωλοί και μοναδική μας ελπίδα, όπως αναφέρει η Ε. Χουάιτ, είναι να στραφούμε στον Κύριο λέγοντας: «Δεν έχω καμία αρετή ή τίποτα το καλό για να διεκδικήσω τη σωτηρία, αλλά φέρνω ενώπιον του Θεού το εξιλεωτικό αίμα του άμωμου Αμνού του Θεού, το οποίο αφαιρεί την αμαρτία του κόσμου. Αυτή είναι η μοναδική μου έκκληση. Το όνομα του Ιησού μου δίνει πρόσβαση στον Πατέρα. Τα αυτιά και η καρδιά Του είναι ανοικτά για τις εκκλήσεις μου, και Εκείνος μου παρέχει τις μεγαλύτερές μου ανάγκες.» Faith and Works, σ. 106.

Διαβάστε Ιερ. 20/κ' 14-18. Τι μας λέει αυτή η περικοπή για την πνευματική κατάσταση του προφήτη σε προσωπικό επίπεδο;

.....
.....
.....
.....

Τα λόγια του εδώ μας θυμίζουν τον Ιώβ, του οποίου η κατάσταση ήταν χειρότερη από εκείνη του Ιερεμίας (δείτε Ιώβ 3/γ'). Αν και ο Ιερεμίας είχε τη σιγουριά ότι έκανε το θέλημα του Θεού, και τη διαβεβαίωση ότι ο Κύριος ήταν μαζί του, σ' αυτήν τη φάση ο πόνος της κατάστασής του υπερίσχυσε. Παρότι γνώριζε την αλήθεια, εκείνη τη στιγμή επισκιάστηκε από τις θλίψεις του. Πολλοί έχουν βρεθεί σε παρόμοιες καταστάσεις: Γνωρίζουν τις υποσχέσεις του Θεού, αλλά κυριεύονται τόσο από τον πόνο και τη θλίψη τους που παραγκωνίζουν αυτές τις υποσχέσεις και το μόνο που κάνουν είναι να εστιάζουν στις θλίψεις τους. Αυτή η αντίδραση είναι κατανοητή, ωστόσο δεν σημαίνει ότι είναι και σωστή. Αυτό που βλέπουμε, για μία ακόμη φορά, είναι ότι ο Ιερεμίας ήταν άνθρωπος όπως όλοι μας.

ΣΚΕΨΗ: Αισθανθήκατε ποτέ όπως ο Ιερεμίας; Τι μάθατε από αυτήν την εμπειρία που θα σας βοηθήσει να αντιδράσετε καλύτερα την επόμενη φορά που θα αντιμετωπίσετε κάτι παρόμοιο;

Πέμπτη 29 Οκτωβρίου

ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ

Διαβάστε Ιερ. 18/ιη' 1-10. Ποιες σημαντικές αρχές για την προφητική ερμηνεία βρίσκουμε σ' αυτά τα εδάφια;

.....
.....
.....
.....

Ποιες άλλες πνευματικές αρχές βρίσκουμε;

.....
.....
.....

Ο Κύριος ήταν πρόθυμος να δώσει στο λαό την ευκαιρία να μετανοήσει. Για μία ακόμη φορά βλέπουμε τη χάρη του Θεού να προσφέρεται σε όσους θα την αποδεχτούν. Παρά τα όσα είχαν κάνει, είχαν ακόμη την ευκαιρία να επιστρέψουν.

Και σ' αυτά τα εδάφια βλέπουμε ότι πολλές προφητείες ήταν υπό όρους: Ο Θεός λέει ότι θα έρθει τιμωρία, εάν όμως οι άνθρωποι μετανοήσουν, δεν θα κάνει εκείνο το οποίο είπε αρχικά. Το τι θα κάνει είναι ανάλογα με το πώς θα ανταποκριθούν οι άνθρωποι. Δεν θα καταστρέψει όσους εγκαταλείψουν τις αμαρτίες τους και δεν θα τιμωρήσει όσους μετανοήσουν και αλλάξουν ζωή. Αυτό είναι κάτι που αναφέρεται ξεκάθαρα σ' αυτά τα εδάφια.

Διαβάστε Ιερ. 18/ιη' 18-23. Ποιους λόγους πίστευαν ότι είχαν για να καταδικάσουν τον Ιερεμία; Ποια είναι η αντίδραση του προφήτη;

.....
.....
.....
.....

Πόσο απογοητευμένος θα πρέπει να αισθάνθηκε ο Ιερεμίας όταν καταδικάστηκε και δέχτηκε επίθεση από τους ανθρώπους επειδή, όπως έλεγαν, «νόμος δεν θέλει χαθή από ιερέως, ουδέ βουλή από σοφού, ουδέ λόγος από προφήτου». Τι μεγάλος που είναι ο κίνδυνος της αυταπάτης!

ΣΚΕΨΗ: Πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε όταν κάνουμε πράγματα στο όνομα του Κυρίου;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Στο Ιερ. 18/ιη' 11-17 βλέπουμε τον Κύριο να λέει στο λαό Του να σταματήσουν να πράττουν τα όσα κάνουν. Στο εδ. 11 λέει, «επιστρέψατε λοιπόν έκαστος από της πονηράς οδού αυτού, και διορθώσατε τας οδούς υμών και τας πράξεις υμών.» Στο εδ. 12 ο Κύριος βασικά λέει πως γνωρίζει ήδη ότι δεν θα ακούσουν τις προειδοποιήσεις και τις παρκλήσεις Του και θα συνεχίζουν να περπατούν «οπίσω των διαβουλιών» τους (εδ. 12). Στη συνέχεια, τους ανακοινώνει τι θα κάνει εξαιτίας της ανυπακοής τους. Εδώ είναι ένα από τα πολλά σημεία της Αγίας Γραφής που φαίνεται ότι ο Θεός προγνωρίζει την επιλογή μας, χωρίς όμως να παραβιάζει το δικαίωμα μας να επιλέξουμε. Εξάλλου, γιατί ο Θεός να τους παρακαλέσει να επιστρέψουν εάν δεν είχαν την ελευθερία να επιλέξουν την υπακοή; Και από την άλλη, γιατί να τους τιμωρήσει για ανυπακοή εάν δεν είχαν την δυνατότητα να επιλέξουν την υπακοή; Αυτό που είναι ξεκάθαρο είναι ότι ο Κύριος ήξερε πολύ καλά ποια θα είναι η επιλογή τους πριν ακόμη εκείνοι εκλέξουν. Αυτή η σημαντική αλήθεια φαίνεται και στο Δευτ. 31/λα' 16-21. Ακόμη και πριν εισέλθουν οι Ισραηλίτες στην Γη της Επαγγελίας, ο Κύριος λέει στο Μωυσή ότι ξέρει πως «θέλουσι στραφή προς θεούς ξένους, και θέλουσι λατρεύσει αυτούς» (Δευτ. 31/λα' 20). Εδώ έχουμε περισσότερες ενδείξεις του ότι ο Κύριος γνωρίζει εκ των προτέρων τις επιλογές μας αλλά δεν επεμβαίνει σ' αυτές.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Δείτε την τελευταία ερώτηση στην ημέρα της Πέμπτης. Πόσες φορές έχουμε ακούσει ανθρώπους να λένε πως ό,τι έκαναν το έκαναν επειδή ο Κύριος τούς το είπε; (Πώς μπορείτε να απαντήσετε σε κάποιον που ισχυρίζεται κάτι τέτοιο;) Ξέρουμε ότι ο Θεός θα μας καθοδηγήσει, όμως με ποιον τρόπο μπορούμε να εξετάσουμε εάν αυτές οι οδηγίες είναι πράγματι από τον Κύριο;
2. Ο Ιερεμίας είπε πως ο λόγος του Κυρίου ήταν «ως καιόμενον πυρ περικεκλεισμένον εν τοις οστέοις» του. Πώς μπορούμε να διατηρήσουμε αυτήν τη φωτιά αναμμένη μέσα μας;
3. Στα εδάφια που μελετήσαμε αυτήν την εβδομάδα, ποια στοιχεία δίνονται που μας βοηθούν να καταλάβουμε τι χρειάζεται για την αναζωπύρωση και την μεταρρύθμιση που αποζητά ο Κύριος από τον λαό Του; Για παράδειγμα, γιατί η συνειδητοποίηση της αμαρτωλούς μας κατάστασης είναι σημαντική για την αναζωπύρωση; Γιατί ο Σταυρός και η ελπίδα που προσφέρει, έχουν καίρια θέση στην αναζωπύρωση;